

рано или късно нѣщо покрито, неправедно извършено, все излиза на мегданъ. Пакъ ако отъ хората се укрие, отъ Бога не може! Отъ спечеленото съ трудъ и правда има бекетъ! Понѣкога дяволтъ съблзнява, ама човѣкъ трѣбва да си опитва акъла, че сетнѣ става резултатъ: изгубва и ихтибаръ, и пари! Та и за какво ти сж пари, когато изгубишъ ихтибаря си?!... Само за него живѣе човѣкъ на тоя свѣтъ. Да не би пъкъ да сте се нѣщо уйдисали съ министра, да ти даде тия пари ей-тъй — тайно?

— У насъ, тате, министрътъ не раздава паритѣ. На всички чиновници, малки и голѣми, ги раздава единъ и сжщъ човѣкъ — ковчежникътъ.

— Какъ? Та министрътъ не държи паритѣ и самъ не ги раздава, а?

— И нему. пакъ и на самия князь ги дава ковчежникътъ. И князьтъ има опрѣдѣлена годишна заплата.

— Мигаръ и министрътъ, и князьтъ подлагатъ ржка, като другитѣ, пакъ — и на по-долни отъ тѣхъ? Голѣмо главоболие трѣбва да има тогава тоя човѣкъ. Ами ако нѣщо погрѣши, безъ да ще?... Не случва ли се понѣкога?

— Той въ годината прѣхвърля прѣзъ ржцѣ милиони левове, и пакъ туй не е таково главоболие, каквото си го мислишъ. Всичко е добръ наредено. Ако е нѣщо сгрѣшилъ, кога му отиде ревизия, въ касата или въ тефтеритѣ, трѣбва да го изтъкми.

— Повече ли, кайшъ?

— Да! по-малко или по-вече да се намѣри, все еднакво е виновенъ. Недостатъка трѣбва да доплати, а излишъка да докаже отдѣ е.

— Хичъ не е право дотолкова пъкъ да се придира. Ексика, нейсе, да допълни, а че излъзали повече пари, толкова по-добръ. Касата печели. Много придирици сте вий тогава. Ами все тѣй ли плащатъ и на други чиновници, кога сж въ отпуска?

— Разбира се!... На всички безъ изключение!